

Tečna piča za govejo živino.

Kdor hoče svoje goveda dobro rediti, naj si napravi po števili živine večji ali manjši kad; to kad naj napolni z rezanco, kakoršne si bodi slame, pa ne clo do verha. Na rezanco vlij toliko vode, de se vsa dobro namoči; potem pridèni nekoliko domače soli, na eno vedro vode četertinko funta soli, ter vse skupej s kakim kolam dobro premešaj. Za poboljšek se z velikim koristam tudi perdène mervica otróbov.

Takó namočena in osoljena rezanca živini silno dobro tekne, in krave dajo mleka veliko. Zjutraj, opoldne in na večer se vnoviè da rezanca v kad namakvati, tako de se za vsako kermo nasproti namakva. Osoljena voda pa služi za 3 ali 4 dni. — Pri nekim kmetovavci v Mödlingu blizu Dunaja smo vidili tako ravnanje; krave so bile kaj lepe in mleka so dajale po 12 bokalov na dan.

Kislo zelje gnjilobe obvarovati.

Dostikrat se kislo zelje v kadéh, če hrami niso práv hladni, pokvari, postane smerkovo, dobí slab duh in gnjije. Temu se po oznanilu nekiga kmetovavca tako le pomaga. Vtakni brezov kol v kad zelja noter do dna; potem se sprideno zelje zopet poboljša. Zagotoviti sicer ne moremo te pomoči iz lastne skušnje; naj jo skusi, kateri je potrebuje; če ne pomaga, ne škodje tudi ne.

De korún ali krompir pri vožnji ne zmerzne.

V Pražkim nemškim časopisi smo brali oznanilo gospoda Peterka, kako naj se s korúnam ravna, de nam tudi v nar hujši zimi na poti zmerznel ne bo, če ga v mesto na prodaj peljemo, ali sicer kam drugam pošljemo.

V ta namén se vzame žakelj in se namoči do dobriga v merzli vodi. Takó skoz in skoz moker žakelj se napolni s korúnam in zaveže. To storivši, polij polni žakelj zopet z merzlo vodo in ga deni na voz. Gosp. Peterka pravijo, de že več let tako ravna in de jim v nar hujši zimi korún nikdar zmerznil ni, akoravno so ga večkrat v daljne kraje peljati dali. Oni pravijo, de je ta pomoček zató takó dober, kér voda na žaklji zmerzne, in led vse ljuknice žaklja zamaši, de zrak in mraz ne more skózi.

Nar boljši firnež.

Kuhano laneno olje z mnogoterimi perdajki se imenuje firnež. Nar boljši firnež se pa naredí, če z 10 funti laneniga olja kuhaš 4 lote srebernika (Silberglätte) in pa 2 lota žganiga galuna (gebrannter Alaun). Tak firnež se naglo posuši, se ko ljuč sveti in — kar je posebne vrednosti — ne póka, kakor navadni s terpentinovim oljem narejen firnež. — Naši lošarji (lakirniki) ne znajo umetno lošati ali lakirati, kér večidel preveč mazila in loša namažejo; nar večí umetnost lepiga lakiranja pa v tem obstoji, de se z mervico loša ali firneža veliko namaže. Po tem takim se razmaže loš ali firnež natanjko, brez de bi se rajde poznale in mehurčiki zasedli. To napravo firneža nam je razodel francoski malar Heine, ki nas je lepotičenje mehkega lesa naučil, ki nam je pa tudi to povedal, de naši lakirniki in lesobarbarji se ne znajo z lakiranjem in farbanjem práv obnašati.

Vprašanje kmetovavcam.

Ali ste, dragi kmetovavci, v jeseni pobelili z apnam sadne drevesa, de boste škodljivi mah odpravili, merčese pokončali, drevesa oživili? Če ste pozabili, storite berž kar ste zamudili; še je čas!

Škodljivost vroče jedí.

Neki angleški zdravnik je ravno sedež bukve na zvitlo dal, v katerih škodljivost vroče jedí razlaga in pravi, de ne samo bolečine in gnjiloba z ob tega izvira, temuè tudi veliko družih boleznin, katerih vzroke smo dozdej kje drugod iskali. In res je, de ima živina veliko lepši in zdravši zobé, kakor človek, ki vroče je in ob enim merzlo pijačo pije. Nikar ne bodite — svari imenovani zdravnik — požrešni mački enaki, ki kosec vročiga mesa iz lonca vkraide in ga pri ti priči požre, čeravno jo hudo péče po goltanci, de dostikrat od tega obdivja!

Slovenske misli.

Skerben gospodar rad pogleda po svojim kmetijstvu in se serčno veseli ako vidi, da po sreči gré, in poravná, ako opazi, da bi se kaj lepši in pametniši oberniti dalo. Ravno tako se tudi domorodec rad ogleda po vlastni deželi (vlasti) in se raduje, ako vidi, da narod napreduje, se izobražuje in da narodno slovstvo berst in cvetje poganja. Poglejmo tudi mi maličko po svoji vlasti (vlastni svoji deželi) in po svojim slovstvu (literaturi), to nam bode serce razveselilo in nam zraven tudi pokazalo, kaj bi bilo dobro, da bi se v našim slovstvu še poravnalo.

V poslednjih treh letih, kar Novice imamo, se je v Slovenii tako rekoč, juterna zarja zasvetila, ktera nam veseli dan oznanuje. Kar je prijatelj slovenščine in ljubitelov domovine, vsi so se okoli naših Novic zverstili, po njih smo se slovstveno zdramili in oživeli. Lepe stvari so nam Novice povedale, koristne za izobražene in za proste Slovence; naj imenitniši je pa to, da smo se tako prijateljsko in tako naglo navadili občega pravopisa. Pred nekoliko leti je bil med nami še po imeni komej znan, in glej! zdaj je že blizu vsakimu, kteremu je le količakaj za slovenščino, tako ljub, in še veliko ljubši kakor stari; vse to se je zgodilo v kratkim času, brez ukaza, brez šol, brez hrupa in velikega truda, bi skoro rekel, igraje. Slovenski domorodec se s svojimi brati Slovenci more po pravici ponositi, kedar se složne stopinje spomni, ktero so s tem v svojem izobraževanju storili. To je sicer le jedna stopinja, in daleč imamo še, preden da druge visoko izobražene narode v slovstvu doidemo, preden da se tako izobražimo, da se z njimi usporediti moremo. Pa ta je imenitna stopinja, zató kér je prva in kér se druga in tretja in tako dalje še storiti ne more brez prve. Prva stopinja je teška, začetek je povsod težek; kér pa smo se od početka složno in krepko obnašali, tudi za naprej nam ne bode moči in sile k daljemu izobraževanju zmanjkalo. To je kar domorodca veselí! Kaj nas je pa v tem zlahtnim delu podpiralo in krepčalo? — Ljubezin kristjanska, ali kakor nekteri tudi práv pravijo, sloga bratovska, ki med nami je vladala. Ljubezen ali sloga bratovska je nebeška iskra, ki človeka k vsemu dobremu ogreva; je kakor terda skala, kar na nji sozidaš, ti stoji kakor kamen. Usmiljeni Jezus je ustanovil sv. vero, da ostane od veka do veka, in ji je dal za nar viši in nar imenitniši zapoved: sveto ljubezen. Če vse opeša in vse mine, ljubezen ostane; z njo ostane pa vse, kar je v ljubezni utemeljenega. Kjer pa se jedan drugemu merzí, se jedan čez drugega povzdiguje, kjer se prepirajo in nespametno prikarjejo, tam gre vse po rakovo, iz mehke